

ОКРУЖНОМ СУДУ У ДОБОЈУ

На основу члана 43. став 2 тачка з), члана 241. став 1 Закона о кривичном поступку Републике Српске, подижемо

О П Т У Ж Н И Ц У

ПРОТИВ:

1. ПЕТРОВИЋ ОБРЕНА, рођен 1957. године у Добоју,
2. ВИДАКОВИЋ МИЛКА, рођен 1953. године у Б., општина Маглај,

ШТО СУ:

У временском периоду од 13. до 17.05.2014. године, на подручју града Добоја, у ситуацији непосредне опасности од природне непогоде, надлазеће опасности од поплаве, услед сталног раста водостаја ријеке Босне узрокован обилним падавинама, осумњичени Обрен Петровић као службено лице, у својству градоначелника града Добоја и као командант Градског штаба за ванредне ситуације, а осумњичени Милко Видаковић, као службено лице, у својству начелника градског Штаба за ванредне ситуације и шефа одсјека Цивилне заштите града Добој, свјесно кршили одредбе „Плана за спровођење превентивних и оперативних мјера спасавања од поплава“, члана 6., члана 16. члана 45. и члана 64. Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама и нису уопште поступили по прописима о Цивилној заштити Закону о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама („Службени гласник РС“ број 121/12), Правилнику о узбуњивању и поступању грађана у случају опасности („Службени гласник РС“ број 53/13) и плану на спровођењу превентивних и оперативних мјера заштите и спасавања од поплава у граду Добоју у 2014. години („Службени гласник Града Добоја“ број 5/13) и редосљеду активности у одбрани од поплава Цивилне заштите Добој, на тај начин што осумњичени **Обрен Петровић**, прије критичне ноћи 14/15.05.2014. године, није сазвао сједницу чланова Штаба за ванредне ситуације града Добоја, иако је као и сви градоначелници/начелници градова/општина, био упознат са подацима о временској прогнози – упозорењу Хидрометеролошког завода Бања Лука, да се у наредних неколико дана могу очекивати обилне падавине праћене јаком кишом (које информације је добио дана 12.05.2014. године од Подручног одјељења Републичке управе цивилне заштите), те није предузео одговарајуће мјере и поступке ради заштите и спасавања људи и материјалних добара, није наредио мобилизацију која обухвата, поступке, задатке и активности које, по наређењу градоначелника спроводе штабови за ванредне ситуације, јединице и тимови цивилне заштите и повјереници заштите и спасавања, руководиоци одређених привредних друштава и других правних лица, у складу са својим плановима, којима се осигурава организовано активирање и употреба снага заштите и спасавања, чиме је поступио противно члану 140. став 1 Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама, није припремио чланове Штаба за ванредне ситуације града Добој на активности које се предузимају за вријеме ризика од опасности од поплаве, поступајући тако супротно одредбама члана 15. и

16. Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама, тако да чланови Штаба нису били спремни на овакву ситуацију, нити су могли предузети прописане мјере на спасавању људи и материјалних добара у датој ситуацији и као предсједник Штаба за ванредне ситуације није руководио и координирао радом субјеката и снагама система заштите и спасавања у ванредним ситуацијама на спровођењу неопходних активности које се предузимају за вријеме ризика од опасности, па ни критичне ноћи, 14.05.2014. године у 20,00 сати када је од Хидрометеоролошке станице Добој добијена информација да је ниво ријеке Босне на мјерном мјесту Добој достигао коту ванредне одбране од поплаве (+450цм), није предузео неопходне мјере прописане према „Редосљеду активности у одбрани од поплава“ (у случају да водостај ријеке Босне на водомјерној летви достигне висину 4,5 метра када је био обавезан да мобилише Штаб за ванредне ситуације града и уведе приправност надлежних служби у заштити од поплава), те није издао наређење за активирање аларма као мјере узбуњивања становништва града Добоја, односно није донио одлуку о активирању система за узбуњивање у случају опасности од елементарне непогоде, с циљем да се грађани благовремено упозоре на опасност да би могли, уопште, самоиницијативно, предузети одговарајуће радње и поступке заштите и спасавања (тек дана 15.05.2014. године у времену 8:15-8:25 сати и то по налогу старјешине Ватрогасне јединице Добој, укључен је неодговарајући сигнални уређај за узбуњивање), затим, није издао ни наредбу, нити упуства радницима на Прецрпној станици Водовода а.д. Добој, па су исти реаговали по сопственом нахођењу укључивањем пумпи за избацивање воде, није прогласио ванредну ситуацију и стање елементарне непогоде и друге несреће, нити наредио евакуацију становништва и материјалних добара и обезбједио ресурсе неопходне за хитан смјештај у случају елементарне непогоде и друге несреће, чиме је поступио противно члану 22. став 1 тачка 10), 11), 12), 13) и 14) у вези са чланом 72. и чланом 74. и супротно члану 127. став 4 Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама, у вези са чланом 4. став 2 Правилника о узбуњивању и поступању грађана у случају опасности, те надаље, иако се, према подацима из Хидрометеоролошког завода, током ноћи 14/15.05.2014. године, водостај ријеке Босне и даље повећавао и износио између 5,40 м и 5,50 м, а био је на лицу мјеста критичне ноћу, пропустио да и тада мобилише Штаб за ванредне ситуације, а осумњичени **Милко Видаковић** није израдио програм развоја цивилне заштите у систему заштите и спасавања, није израдио план заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће, нити је припремио одлуку о организацији и функционисању цивилне заштите у систему заштите и спасавања, а такође није организовао, пратио и реализовао обуку грађана из области личне, узајамне и колективне заштите у сарадњи са Штабом за ванредне ситуације града, није организовао, пратио и реализовао обуку снага цивилне заштите у сарадњи са Штабом за ванредне ситуације града, није организовао и координирао спровођење мјера и задатака цивилне заштите области заштите и спасавања, нити је врши координацију дјеловања субјеката од значаја за заштиту и спасавање у случају елементарне непогоде и друге несреће у граду, није преложио годишњи план обуке и оспособљавања Штаба за ванредне ситуације јединица, тимова цивилне заштите и повјереника заштите и спасавања, није предложио програм самосталних вјежби и изради елабората за извођење вјежби заштите и спасавања органа управе, привредних друштава и других правних лица, такође, није водио евиденцију припадника цивилне заштите и вршио њихово распоређивање у јединице и тимове цивилне заштите и повјереника заштите и спасавања у сарадњи са Штабом за ванредне ситуације града, није водио евиденцију материјално техничких средстава грађана, привредних друштава и других привредних лица и служби, која се могу ставити у функцију цивилне заштите, није учествовао у набавци средстава и опреме за заштиту и спасавање за потребе јединица и тимова цивилне заштите и грађана и водио бригу о њиховој исправности, чувању и употреби, такође није давао стручна упутства грађанима, привредним друштвима и другим правним лицима по питањима заштите и спасавања и није информисао јавност о опасностима од елементарне непогоде и друге несреће и мјерама и задацима заштите и спасавања, није

подносио извјештаје и информације градоначелнику и управи цивилне заштите, те није водио прописану базу података и друге евиденције, чиме је поступио супротно члану 22. став 2 тачке а), б), в), д), ђ), е), ж), з), и), ј), к), љ), м), н) и њ) Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама, па су услед пропуштања предузимања прописаних мјера и радњи, у критичном временском периоду, изазвали опасност за живот људи и имовине већег обима, услед чега је наступила смрт 11 лица (Б.М., Ђ.С., Р.М., П.Б., С.Д., С.Б., Ј.М., Ј.Ж., Н. Р., Ч. Р. и Ч.М.) и имовинска штета већег обима,

дакле, као службена лица нису уопште поступали по прописима и техничким правилима о заштитним мјерама, и тиме изазвали опасност за живот људи и имовину већег обима,

чиме су учинили кривично дјело изазивање опште опасности из члана 402. став 7 у вези са ставом 2 и 1 истог члана Кривичног закона Републике Српске.

ОКРУЖНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ

Напомена:

„Подизање оптужнице против одређене особе не значи да је та особа заиста и одговорна за почињење кривичног дјела. Према принципу пресумпције невиности, свако се сматра невиним за кривично дјело док се правоснажном судском пресудом не утврди његова кривица“.